

BENİM, YUSUF'UN

Mahmud DERVİŞ, 1986

Ben Yusuf'um babacığım!

Kardeşlerim sevmiyorlar beni baba, aralarında istemiyorlar beni babacığım.

Taşlar ve sözlerle yaralıyorlar beni.

Bana övgüler düzmek için ölümümü istiyorlar benim.

Suratıma kapattılar evinin kapısını.

Tarladan onlar kovdular beni.

Üzümlerimi onlar zehirlediler baba.

Oyuncaklarımı onlar kırdılar baba.

Meltem rüzgârı esip saçlarımı okşayınca kıskandılar, bana isyan ettiler, sana isyan ettiler.

Onlara ne yaptım ki ben baba?

Kelebekler kondu omuzlarıma, sümbüller eğildi bana, avuçlarımda kanat çırpıtı kuşlar.

Ben ne yaptım ki baba?

Niye ben?

Sen ki Yusuf koydun ismimi.

Onlarsa kuyuya attılar beni.

Suçu da kurda yıktılar.

Kurt bile kardeşlerimden daha merhametli baba!

“Rüyamda onbir yıldız, güneş ve ayın bana secde ettiğini gördüm” dediğim an, kime ne zararım dokundu ki baba?